

Згідно із ст. 6 Закону України «Про відпустки» щорічна основна відпустка надається працівникам тривалістю не менш як 24 календарні дні за відпрацьований робочий рік, який відлічується з дня укладення трудового договору.

Якщо працівник звільнився, йому виплачується грошова компенсація за всі невикористані ним дні щорічної відпустки, а також додаткової відпустки працівникам, які мають дітей.

Статтею 4 Закону України «Про відпустки» встановлено види відпусток і визначено, що до щорічних відносяться: основна відпустка, додаткова відпустка за роботу із шкідливими та важкими умовами праці, додаткова відпустка за особливий характер праці, інші додаткові відпустки, передбачені законодавством.

У випадку, якщо працівник з якихось причин не скористався своїм правом на щорічну відпустку за кілька попередніх років, закон гарантує йому реалізацію права на отримання відпустки, а в разі звільнення, незалежно від підстав, на виплату компенсації за всі невикористані дні щорічних відпусток, визначених пунктом 1 частини першої ст. 4 Закону України «Про відпустки». Законодавство не забороняє надавати щорічні відпустки у випадку їх невикористання за попередні роки.

У разі переведення працівника на роботу в інший навчальний заклад, установу освіти грошова компенсація за невикористані дні щорічних відпусток, за його бажанням, повинна бути перерахована на рахунок навчального закладу, установи освіти у які перейшов працівник.

Певною перевагою такого способу звільнення, як переведення, є можливість збереження відпустки, що не використана на попередньому місці роботи. Це право передбачене ч. 1 ст. 81 КЗпП України, відповідно до якої за бажанням працівників, переведених на роботу з одного навчального закладу, установи освіти в інші, які не використали за попереднім місцем роботи повністю або частково щорічну основну відпустку і не одержали за неї грошової компенсації, щорічна відпустка повної тривалості надається до настання шестимісячного терміну безперервної роботи після переведення. Якщо переведений працівник повністю або частково не використав щорічні основну та додаткові відпустки і не одержав за них грошову компенсацію, то до стажу роботи, що дає право на щорічні основну та додаткові відпустки, зараховується час, за який він не

використав ці відпустки за попереднім місцем роботи (ч. 2 ст. 81 КЗпП).

Юридичний відділ ЦК Профспілки